

SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 ft. — kr.
Félévre 2 ft. 50 kr.
Negyedévre 1 ft. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét, illendő közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra czüszendők.

A nyílt-térben minden gar.nonsor díja 25 kr.

HIRDETESEK

utányos aron vetetnek fel

A hirdetések az „Arpád” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok tere 3. sz. Athenaeum 1. emelet; továbbá A. V. Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

Népnevelési egyletek.

Gróf Zichy Jenő népnevelési egyletnek ohajtván életbe léptetni, a következő felhívást intézi hazánk fiaihoz:

Hazánk egén örökké elhomályosíthatlanul ragyogó, boldog emlékű br. Eötvös József vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter volt az, ki már 1857. évben, a „Népnevelési egyletek” tervezése és megalkotása által vélte népiskolai tanügyünket új életre kelteni. Mi volt azonban azok sorsa akkoron, nem ohajtom részletezni; az mindnyájunk előtt ismeretes. Sokan és sok helyütt féltékenyen néztek a szerintök merész terv elé, mely egyébkénti lethargiánkból még is felrázott, gondolkodásra készített s tette serkentette jobbainkat.

Eötvös azonban nem állhatott meg sokáig a „Népnevelési egyletek” terve mellett. Korunk és viszonyaink gyökereres tanügyi reformokat tettek szükségessé; mit a nagy és bölcs miniszter csakhamar belátván, már 1868. évben beterjesztette népiskolai törvényjavaslatát, mely, mint tudjuk, még azon évben törvényerőre is emelkedett. — Ily gyors egymásutánban állván elő Eötvös az ő nagy és hézagpótló műveivel, épen nem csodálhatni, ha a szentesített iskolatörvény a „Népnevelési egyletek”-et megbénította és a napirendről leszorította.

Az 1868. évi isk. törvényt követte 1876. egy a népiskolai hatóságokról szóló újabb törvény s mindkettőből kifolyólag több miniszteri utasítás és szabályrendelet.

De vajjon mit tapasztalunk? Azt, hogy a törvény áldásai csak nehezen bírnak köztünk meghonosodni; hogy a törvény szerzőinek üdvös szándoklata nehezen tud, különösen a nép alsóbb rétegénél, termő talajra találni. S e szánandó állapot valóban mélyen elszomorító!

Nem lévén a frázisok embere, körtüneteink felett nem kívánok ezuttal sem hosszú jeremiadokban kitörni. Elmerem azonban mondani, mert sokat jártam-keltemben, érintkezéseimben saját tapasztalatom győzött meg róla, hogy egy a szó szoros értelmében művelt, önállóan gondolkodó, számítva cselekvő, mások példáján okuló, szívvel-lélekkel haladni akaró tősgyökeres magyar polgár-elemünk alig van.

Népünket, megtartva benne a jót, teljesen regenerálni kell. — Nyugoti szomszédaink a művészet, tudomány-, ipar- s gazdaságban oly óriásilag haladnak előre, hogy nekünk, ha nyomukba kívánunk jutni, nem elég csak egyes pontokon tudósok s egyéb kiváló alakokkal bírnunk, emelniük és gyarapítaniuk kell magát az egész nemzetet, képzés által minden egyest oda vinni, hogy emberi méltóságát és rendeltetését felfogva, bírja eszét és szívét tanácsadóul venni s tudjon saját lábán állani és járni. Elérve ezt, magyar államiságunk nevezetes tényezőt fog képezni Európa hatalmasainak nagy koncertjében: — fajunkat sem kellend mindvégig oly remegve féltelnünk az elpusztulástól.

Fáj, de hazám és népe iránti szeretetem sokkal lángolóbb, hogysen reá ne mutassak a sebre, ki ne mondjam, miszerint én sajnosan azt látom, hogy a nép javára ezéző népisk. törvényeink még sokáig nem lesznek teljesen végrehajtva, nem foganatosítva több egyéb oknál fogva azért, mert sokhelyütt oly vastag közönnyel találkozhatni, melyen biz a legüdvösebb intézkedéseknek is hajótörést kell szenvedniük.

S ezt bizonyára nemesak én, de látták mindazok, kik népünk szellemi és anyagi állapota iránt

érdeklődni s hazánk óhajtott szebb jövőjeért felbuzdulni tudnak.

Hanyatló gazdaságunk, pangó iparunk és fejletlen kereskedelmünk érdekébeni fáradozásom arra a meggyőződésre vezetett, hogy említettem szakok nem vehetnek jobb irányt, nem lehetnek versenyképesek a külfölddel mindaddig, míg iskolaügyünk, mint minden haladás alapfeltétele, nem emelkedik a kellő magaslatra, — míg polgárságunk nem nyer e révén oly anyagi és szellemi tökélet, mennyi a sikeres továbbképzés mérve gyanánt okvetlenül megkívánatik.

Innen és ebben tehát a tulajdonképeni motívum, mely ténykedésemet ezuttal az iskolák felé vezeti.

Nem akarok semmi újat.

A zászló ki van bontva, — a cél ki van jelölve.

Egyet óhajtok csak elérni: ne vesztgeljünk sokáig a kibontott zászló alatt, ne haladjunk esigalassúsággal; hanem ragadjunk meg oly eszközöket, melyek üdvös népiskolai törvényeinket mielőbb megvalósíthatnák.

De hogyan?

Az észlelt közöny és lassu mozgással szemben mit csináljunk?

Szerintem oly actió létesítésére van szükség, mely tanügyi általános érdeklődést és mozgalmat kelte, egyleti társulás alakjában magát a népet, a nép nagy tömegét, a társadalom minden osztályát vonja bele, a reá nézve legelőnyösebb törvények végrehajtásában erélyesen és kitartóan résztvenni.

A népnevelésnek nem szabad részletesnek —

esetlegesnek lenni, hanem annak a társadalom minden egyes tagjára is okvetlenül ki kell terjednie s a felebaráti szeretetnek ekkép gyakorlatilag foganatosíttatnia; mi nagy részben a „Népnevelési egyletek“ által eszközölhető úgy, a mint a hallhatatlan emlékü br. Eötvös József tervezte volt.

De ha egészen végrehajtva is lenne a törvény, miután ennek feladata inkább csak az elvek kitűzése, az irány megállapítása és a nélkülözhetlen legfőbb felügyelet vezetésében áll, — miután a népnevelésnek lényege, fontossága az elemi iskolákban nyerhető szerény ismeetek gyűjtésén kívül főleg a szív-, erkölcs- és jellemképzésben, és ennek az iskola falain kívül is, nem lehető példák utáni idomulásában rejlik — ez csak is az egész társadalom egyetemes, testvéries, szeretetteljes közreműködése által foganatosítható sikeresen!

A vallásosságban gyökerező lélek és szív-nemesség, az ember legdrágább kincse, melyet mindenki megszerezhet, melyre a társadalom minden egyes tagjának — az elsőnek, mint az utolsó — egyaránt szüksége van, hogy neki az egész életen át biztos vezérszövétnekül szolgáljon!

A nevelésnek tehát, mely által az egyedül megszerezhető, nem szabad részletesnek, esetlegesnek lenni, hanem annak a társadalom minden egyes bár legkisebb tagjára is okvetlenül ki kell terjednie s a felebaráti szeretetnek ekkép gyakorlatilag foganatosíttatnia.

De ez egyedül „Népnevelési egyletek“ által eszközölhető sikeresen.

T Á R S A I M

A „CSOLNAK DALOK“-BÓL.

Hiába már nekem vigalom, virág, dall!
Meghasonlottam én régen a világgal.
Kevés ebben a jó, az aljas tömérdék;
A legszentebb célt is elnyomja önérdék.

Sokszor elgondolom, hogy mit ér az élet?
Ha hitem, reményem benne semmivé lett.
Pályám rögzős útján gondolni is dőre,
Csendes kikötőre, boldog jövődőre.

Kopár lesz ősszel a viruló fa ága,
Arezomnak is hervad naponként virága.
Gyakran elrejtözöm az erdőnek mélyén;
Kisírom magam a lombok halk zenéjén.

Oh nem a csalódás tépett így meg engem!
S-allani még tudna szeltemen is lelkem.
Csak edződött az a hosszas szenvedésben,
De porhajléka van roskadozó félben.

Tudom én, tudom én, hogy el vagyok veszve!
Sírmon nem arat diadart majd eszme.

Elhagyatott lesz az, milyen vala sorsom;
De e tudatot is megadással hordom.

Mikor az égerfák levele kezd hűlni:
Zugó patak partján szeretnék elmúlni.
Elvinne a patak a tenger mélyére
S halalom nem lenne senkinek terhére.

Oláh Miklós.

Asztaltársaim.

— Francziából MORAVCSIK GYULA. —

Szeretem vasárnaponként ebédemet Paris egy közös éttermében elkölteni.

Átengedem figyelmemet egészben azon eseményeknek, mik itt azon három-két óra alatt lezajlanak, amíg a pinczér megrendelt étellemet előhozza.

Bemutatom itt mult vasárnapi vendégeimet, — az esemény helyét nem tartom illőnek megnevezni.

Részlet a paradicsomból.

Egy szerelmes pár, úgy látszik, egyenesen fényes egökből pár perc-re lezallottan, hanygul lapza az állapotot.

Életbe kell léptetnünk minden késedelem nélkül az egyetemes, minden egyesre kiterjedő nevelést — egyetemes, mindenre kiterjedő közreműködéssel.

Kell tehát, hogy minden megyei székhelyen alakuljon egy nevelési egylet, melynek második fokán minden járás (v. kerület.) harmadik fokán minden község egy-egy fiók-egyletét képezze: végre minden megyei egylet a fővárosban létesítendő s majdan ott székelendő országos központi egylettel legyen folytonos érintkezésben.

Mindezen nevelési egyletek hathatós előmozdítói a vidéken, mint a székhelyen a gazdasági egyletek és azok vidéki körei, — mind pedig a mindenhol alakuló nőegyletek volnának.

Ezen hármasság faktorok egyirányú működésének sikerülend a morális és fizikai, közegészségi és erkölcsi viszonyokat javítani. A mi fajunk úgy sem szapora; s a kalandosság a gyermekek között a hiányos felvigyázát folytán óriási nagy. S közerkölcsi viszonyaink milyenek? A bírósági statisztikai adatok (melyek az egyedül pontosak) szerint hazánkban büntett, vétség és kihágási erkölcstelenség miatt több mint 250 ezer egyén kerül évenként vád alá; mi más kulturállamokkal összehasonlítva hallatlan egy szám; — minden 50 lélekre jön tehát egy vádlott! Kinek rendesen több mint $\frac{2}{3}$ része sem írni, sem olvasni nem tud!

Eddigi hiányos nevelési állapotunk a köznépi anyagi és szellemi fejlődésére bénítólag hatott és következménye volt:

- Mit parancsolsz enni, édesem?
- Amit te parancsolsz, gondoskodó állatkám.
- Éhes vagy?
- Annyira szeretlek, hogy étvágyamról meg is feledkezem.
- De mégis kell valamit enned, mert majd gyomor görcseid leszne a színházban.
- De hiszen dramát nézünk meg és ez rám mindig oly mély benyomással van, hogy az egész előadás alatt sírnom kell. Ez pedig megakadályozza az emésztést: valami könnyű ételt együnk tehát:
- Mit kívánsz?
- Például csigát, májpástétomot, tengeri rákot és habpácsát.
- Az ételeknek pusztán előszámlálása már elfolytatta a hangot az ifjuban. Egy pohár vizet kele meginnia.
- A pinczér felszolgálja a rendelt ételeket.
- A vendég ló s (titkon a pinczérhez.) Ezen asztalhoz elhozhatja a romlott tengeri rákot.
- A pinczér. Már több vendég visszautasította.
- Annál több ok arra nézve, hogy most előhozza; ezek itt szerelmesekek. nem fognak semmit észrevenni.

A DÜHÖS ÉTKEZŐ.

- Pinczér!
- Itt vagyok, uram, itt vagyok! . . .

1. Az általános elszegényedés: mert minden osztálybeli egyén tudatlansága, munkaképtelensége és restsége miatt legfeljebb csak fele annyit termel és dolgozik, mint a mennyit lehetne vagy kellene.

Takarékosság, mértékletesség, nélkülözési képesség hiányában, továbbá az iszákosság s soknak játékhózi hajlamánál fogva csekély keresményének könnyelmű elfecsérlése.

Rossz esztendő, marhavész, tűz, végkép tönkre teszi k. Ezekből következnek:

2-szor a bűnök minden nemeinek általános elterjedése. [Paupertas maxima meretrix.] Eötvös szerint: Minden ember oly morált csinál magának, hogy mellette megélhessen! Az erkölcstelenség, vallástalanság és a bűnök minden nemei!

3t Mindezek következményei a jelen társadalmi állapotnak, az általános elégtelenségnek, nyomornak és boldogtalanságnak.

Nem akarom taglalni, hogy ez hová vezet; mert nem akarok egy általános, országos fontosságú társadalmi kérdés tárgyalásánál nemzeti létünk, politikai viszonyaink megbeszélésével foglalkozni.

„Még jönni kell még jönni fog, egy jobb kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán!” Hanem a jobb kor előidézésére, a nagy cél elérésére vezető eszközöket rendületlen hűséggel és kitartással alkalmaznunk is kell!

„Tegyen mindegyikünk a mennyit tehet honáért, földieért! s ki becsületesebben, elszántabban járandja utolsó lehelleltig a hazafiság pályáját, az legyen győz-

— Már husz percze, ahogy levesemet megettem és hogy türelmem teljesen el ne hagyjon, minden az asztalon lévő me'lékételt elfogyasztottam. Még egy palack bort is ittam.

- Hozok azonnal egy másikat.
- Köszönöm! . . . Mátszik, hogy nem ön fizeti ebédem?
- Ön normandi halat parancsolt, uram és annak elkészítése löbb időt vesz igénybe . . .
- Hogyan! . . . pinczér, ön goromba irányomban! . . .
- De uram, ne értsen félre . . . meg kell önnek jegye nem, hogy . . .

— Nem szeretem a megjegyzéseket és annál kevésbé töröm azt egy alárendeltől.

Felugrik, kezébe veszi kalapját és kifelé indul.

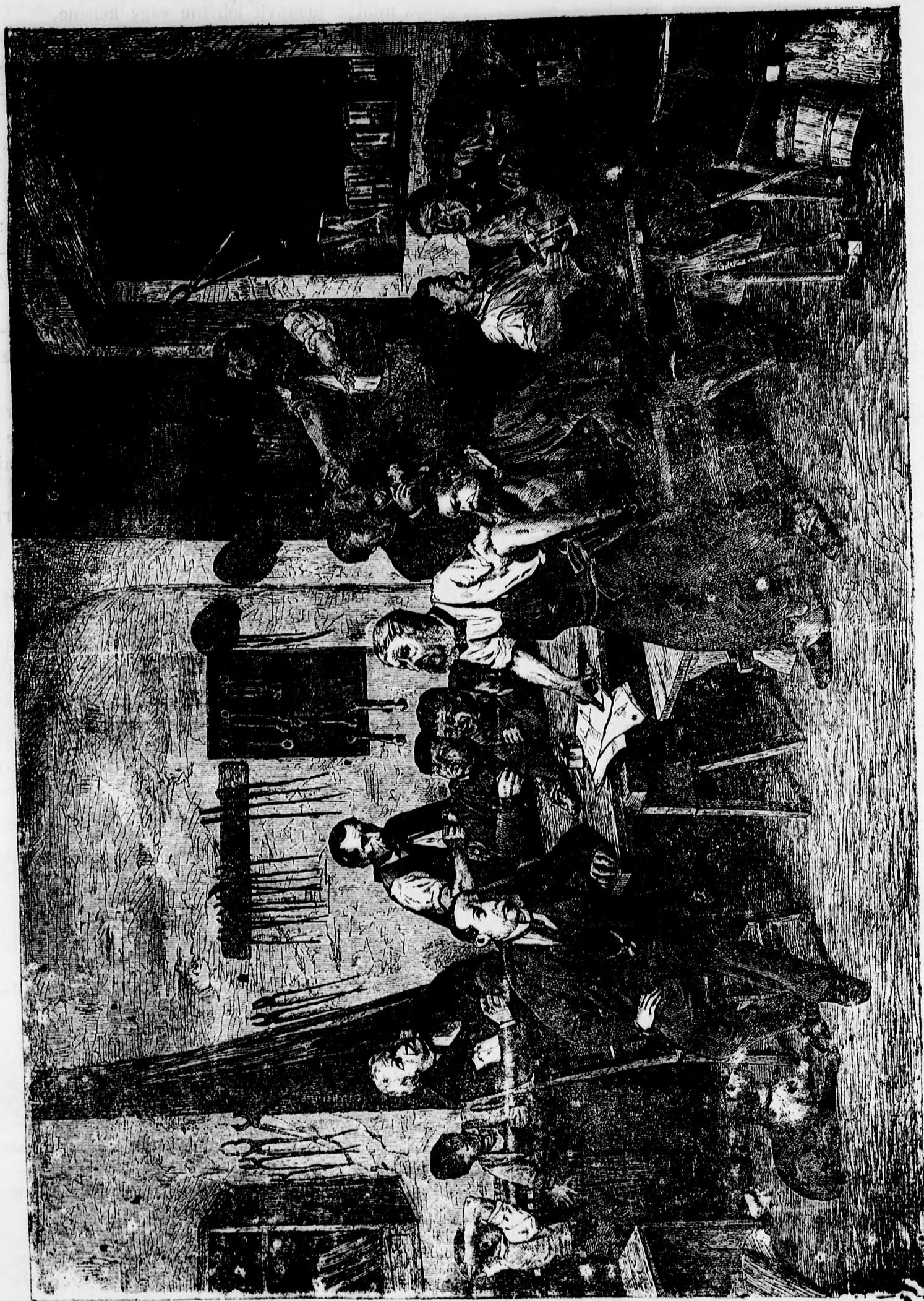
A pinczér (utánna szalad). De uram . . .

— Szükségtelen nngem vissza tartania, majd egy oly vendéglőbe megyek, ahol gyorsan szolgálnak fel s a hol a cselédszemélyzet údváris.

A vendég ló s. (a pinczérhez). Nemde ez úr már harmadszor távozik el ebédje kezdetén?

— Igen, uram, azon ürügy alatt, hogy rossz a felszolgálat.

- Es nem fizeti meg sohaem ebédjét?
- Soha. Dühös léptékkal egy más vendéglőbe rohan, ahol halat rendel és az elfogyasztva, ismét eltávozik fizetés nélkül, átkozva a rossz felszolgálókat, kik miatt a harmadik

Strájkoló munkások.

tes — diadalmas!* mondta gr. Széchenyi István. Deák Ferencz pedig így szólt: „Korunkban csak azon nemzetnek van biztos politikai jövője, mely komolyan törekszik az általános műveltség színvonalára emelkedni és azon előre haladni.“

H I R E K.

— **Meghívás.** A bekésmegyei régész-művelődéstörténelmi egyesület, folyó hó 13-án, délután 4 órakor, Gyulán, a vármegye-háza nagytermében, nyilvános feiolvasással egybekötött közgyűlést tart, melyre van szerencsénk a t. egyleti tagokat, s az érdeklődő nagy közönséget tisztelettel meghívni. Tárgysorozat: 1) Elnöki megnyitó beszéd és jelentés; — felolvassa Göndöcs Benedek. 2) Néhai báró Wenkheim Béla emlékezete; — felolvassa Zsilinszky Mihály. 3) Titkári jelentés. 4) Penztárnoki jelentés. 5) Muzeum igazgatói jelentés. 6) Indítványok. 7) Új tisztviselői kar választása. 8) Elnöki zárszó. Kelt B-Gyulán, 1880. szeptember 1-én. Zsilinszky Mihály, egyleti főtítkári Göndöcs Benedek, egyleti elnök.

— **Városunk utcáin** különösen esténként, egész ebesapatok kóborolnak. E kóbor ebek közt a veszettség már nem egyszer mutatkozott. Így f. hó 3-án egy ilyen eb a veszettség határozott jeleit mutatva a nagytemplom környékén több gyermeket megmárt, s elfogható nem lévén, a veszettség anyagát többfelé beothhatta. A megmárt gyermekek azonnal gondos ápolás alá vétettek. — Ideje lenne már e kóbor ebeket rendőrileg egytől-egyig ki pusztítani, s az eddigi intő jelek után közbiztonság érdekében általában minden gazdátlanul mutakozó ebet azonnal eltenni láb alól.

— **Bemeneti díjat** szednek újabban, mint értesülünk, a mi vasútállomásunknál is, azoktól, kik az érkező vonathoz, a pályaudvarba lépnek. Tudtunkkal e részben vasuti szerződésünk egy-

tal értele — melyet bizonyosan ismét masutt fog megenni — oly sokáig kelle várnia.

— Ön tehát ismeri őt?

— Minden étteremben, ahol csak szolgáltam már, feltaláltam őt.

IDŐS HÁZASPÁROK.

Az úr és az asszonyság egy negyedóra óta ülnek hallgatagon egymás mellett.

Az asszonyság. Ah, hát ilyen szótlansággal akarod előlni egész esténket?!

Az úr. Félóraig várakoztattál ismét a Notre Dame de Lorette előtt.

— Hát huszadszor is ismételjem, hogy anyámmal voltam.

— Igen! mindig későn érkezel a találkozó helyre és halatlan vakmerőséggel azt mondod mindig, hogy az anyád tartóztatott fel.

— Oh, ezek a férfiak! . . . még azt sem engedik már meg a szegény nőnek, hogy családjá legyen . . .

Újra negyedóra csend.

Az asszonyság. Látom, hogy mi nem élhetünk többé együtt: mindketen legjobban tesszük, ha elválunk.

— Épen jókor: mikor mia-tad már tíz gazdag házasságról lemondtam.

— Hát azt hiszed, hogy nem utasítottam vissza pártfogóim előléptetési ajánlatát, csak hogy hozzád hű maradhassak?

átaljában nem foglal magában intézkedést, s garantírozott szárnyvonalnál a közönség efféle megadóztatása éppen nem méltányos. Azon körülmény, hogy ez a tiszavidéki vonal minden állomásan üzös, már azért sem menti az eljárást, mert a sarvas-mezőturi szárnyvonal esetleges terhei mindenben Sarvas városát, míg nyereségei a tiszavidéki vasutat illetik, s e csekélynek látszó dologban a szerződést viszony ketoldalúságának sérelmét látjuk. Reméljük, hogy képviselő-testületünk e tárgyában intézkedni fog.

— **A színházról.** Szeptember 9-én szinkörünkben Bodrogi Dénes és neje Pavlon Lina jutalomjátékául színre került először: „Fauszt, az ördög cimborája.“ nagy operette. — Ajánljuk a jutalmazandó párt színházátogató közönségünk szíves figyelmébe.

— **A főgymnásiumi tanuló ifjuság tömeges érkezése** utcainkat egészen megelénkítette. A beiratkozott tanulók létszáma mint értesülünk megközelíti az 500-at. — **A tanév holnap** (szept. 6-án) nyílik meg.

S z i n i s z e m l e.

„A kis doktor“ Lecoeq operetteje. — „A legény bolondja,“ Kóródi Péter népszínműve. — „Aszalai uram leányai“, színmű 4 felv., írta L'Arronge. — „A márványhölgyek“ Dumas színműve. — „A kornévilii barangok“ Planequerte operetteje.

A múlt szombaton, augusztus hó 28-án kezdte meg Aradi Gerő társulata előadásait szinkörünkben. Kedvező auspiciumok közt jöttek Sarvasra. Jó híreik megelőzte jöttüket s a közönség, mely egy holt évad unalmait kínos bágyadsággal élte át, élvezet, szórakozás után epedve, élénk izgatottsággal tolt a színházba, hogy az újra érkezettek előre magasztalt előadásaiban gyönyörködjenek.

Arra a kérdésre, vajjon a társulat minden tekintetben megfelel-e a várakozásnak, egyelőre nem akarunk nyilatkozni. A szereplők játékának behatóbb tanulmányozása után, majd ha jellemalkotó erejük több oldalról nyilvánul, majd ha

— Óh, hűséges élettársam! . . .

— Óh, te szörnyeteg! . . .

Ismét egy negyedóra szünet.

A p i n c z é r. A leves és hal után mivel szolgáljak?

A h ö l g y. Én már nem vagyok éhes.

A z ú r. Fizetek!

TAKARÉKOS EBED.

Az apa és mama mellém ülnek három gyermekükkel.

A p i n c z é r. Mit parancsolnak?

A m a m a. Egy kevésbe pazar ebédet kellene összeállítanunk.

A p a p a. Mindenekelőt vigye el innen a mellékételeket; ha egy atya három gyermeket köteles ellátni, úgy az megbocsátható neki, ha a mellékételeket elhagyja.

A p i n c z é r. Oh, az az asztal d'észül megbagyhato.

— Nem, mert k's fiam egy retket megehetik és ön akkor az egész köteget megfizette né velem.

A p i n c z é r. Mily levest parancsolnak?

A m a m a. Semmi le est.

A p a p a. Hozzon egy adag juhust.

A p i n c z é r. Harom egyén számára!

A m a m a. Ön bolond! . . .

A p i n c z é r. Öt ember számára harmat szokas legelőt rendelni.

A p a p a. Ezt azok eszik, a kik nem tudnak ebédet

több előadás összjátékának benyomását bírjuk, majd akkor módunkban lesz e kérdés tárgyalásába becsátkoznunk. Egyelőre jelezhetjük, hogy a társulatnak vannak jeles erői is, hogy játéka általában izléssel mérsékelt s nem esnek be a vidéki színészek szeitelen és izléstelen tulzásaiba, mit a jobbak sem tudnak olykor elkerülni, — hogy az onsemble többnyire kifogástalan, s végre hogy általában jóindulatu törekvés és buzgalom jellemzi a társulat tagjait, mely méltó rá, hogy közönségünk továbbra is az eddigéhez hasonló mérvben pártolja.

Nem akarunk a „K i s d o k t o r”-ról részletesen szólni, melynek operettei libertinizmusa, úgy látszik, szokatlan a mi jó közönségünknek s ép azért annyira nem tetszett, hogy elfelejtette, hogy a zene igen szép s hogy a játszóknak megfelelő szerepeiknek. — A „L e g é n y b o l o n d j á”-ra sem terjeszkedünk ki, e gyenge műre, mely kezdetben oly nagy port vert, hogy a por miatt a mű hibáit sem vehették észre, s a mely — bizonyára az előadók érdeme — a közönségnek tetszett. Az előbbi esetben a visszatetszés nem a Lecocq, de az utóbbi esetben a tetszés nem a szerző hibája volt.

„A s z a l a i u r a m l e á n y a i”, noha velt bizó bennük is gyarlóság, meglehetősen meghódították a közönséget. A szeretetreméltó majszterné (Dobozy Lina) ismertebb alak nálunk, semhogy játékát bővebben kellene jellemeznünk. Ő feltalálta magát e szerepben is, ámbar jobb szeretettük volna őt Emilia szerepében látni, melyet Vécsey Anna k. a színtelenül állított elénk. Makó (Aszalai) az, a kit kiválóan kell méltatnunk az ujak közül. A jellem alaphangulatának eltalálása, következetes alakítás és humor tüntették őt ki. Neki

rendelni. Hozzon egy adagot nekünk, de s k mártással, hogy a gyermekek kenyereket bemárhassák eléggé.

A p i n c z é r. (e g é s z e r e j é b ű l k i á l t v a a t e r m e n á t). Egy adag juhust sok mártással, őt egyén számára!

A m a m a (f é r j é h e z). Ugy látszik, gúnyt űz belőlünk.

A p a p a. El, agyok ezen körülmény által ragadtatva Lesz ürügyem arra, hogy borralalót ne adjak neki.

E g y k i s f i u. Mamám, vehetek egy fogvajót?

A m a m a. Mind elvebe ed, édes fiam, mert azt nem szokás megfizetni. (K é z i t á s k á j á b ű l e g y p a l a c z k b o r t h u z k i).

A p i n c z é r. Bocsánat!... asszonyom meg kell önnek mondanom, hogy a ki bort hoz magával hús soust fizet palaczkonkin.

A m a m a. It haryom az üres palac kot.

A p i n c z é r. Azért mégis ke'l fizetni hús soust.

A p a p a. De ez a ház megrabol minket. Jöjj feleségem, menjünk más helyre.

A v e n d é g l ő s. (K ö z b e l é p). Meg kell önnek j-gyeznem, hogy a kis fiu magához vette mind a fogvajokat.

A p a p a. Megfizeljük önnek.

A v e n d é g l ő s. Reménylem,

— Mennyit fizetek érte?

— Hetvenöt centime-t.

— Borzasztó!... beküldöm az ujságomba ezt a halatlan esetet

A GYONGÉD ATYA.

A p i n c z é r (e g y t á v o z ó u r u t á n f u t v a)
Bocsánat uram...

— Talán elfeledtem kifizetni az ebédemet?

van temperamentuma s hisszük, hogy alakításaival többször fogunk még élvezetesen foglalkozni e hasábokban. A szerep maga nagyon hálás volt, de veszélyes, mert izléstelen színész kezében könnyen bohózati alakká válhatik. Makó egyik fő érdeme, hogy sok humorral játszott s a karrikaturát mégis izléssel kerülte Megyeri (Parányi) különösen a végső jelenetben mutatta meg, hogy öntudatos és gondolkozó színész. Abonyinak (Szántay) szép alakja, csengő hangja van, s a mellett szerepeinek felfogása gondos tanulmányt árul el, de fölépésében és mozdulataiban nem ment minden modorosságtól. Halmay jó Pataky volt.

„A m á r v á n y h ő l g y e k”. az öreg Dumas egyik drámai kiesapongása. Rafael beleszeret a színésznőbe, ez megcsalja, mire az meghal. Régi tárgy, csak a görög előjáték alkalmazása s alapgondolatának keresztülvonulása az egész művön új. Sivár, gyűlöletes rajza a női romlottságnak, mely képet csak némileg enyhíti Theas Didierné és Mari szelid, önteláldozó alakja. Tárnya hasonlít a Feuillet „Delila”-jához, csak hogy ebben lélektani hűség, költészet és erkölcsi erő van. Dobozy Lina, Abonyi és Makó voltak az est hősei. Mig az első újra szokott szerepkörében (Marco) láttuk, melynek az ő művésze, temperamentuma leginkább megfelel, addig Abonyi rokonszenves Rafael volt, Makó pedig (Deignais, a nevét mindig rosszul ejtették) sokoldalú alakító erejének újabb tanujelét adta.

„A k o r n e v i l l i h a r a n g o k” újra megcsendültek színpadunkon — s újra megjelent rajta Halmayné, közönségünk egykori kedvence, kit már két év óta nem láttunk. Azóta hangereje növekedett, játéka még simább lett, de

— Nem de ön zsebébe tette az evő eszközöket.

— Igaz, ime itt vannak. (E l r a g a d ó n a i v s á g g a l). Elvittem, mert kis leányom kért, hogy valamit vigyek neki a vendéglőből.

A VÉLETLEN ASZTALTÁRS.

Egy különös alakzat belép a terembe és egyenesen azon asztal felé közeledik, ahol egy úr éppen elhelyezkedett.

A z u j o n n a n é r k e z e t t. Ime, kedves barátom itt vagyok, áldom a kedves véletlent, mely összehozott.

A z ú r (e s o d á l k o z ó a r c z f i n t o r i t á s s a l). Én szinte.

— Az igaz.

— Hogy az ételek egyszerre érkezzenek meg, én ugyanazon ebédet rendelem, mint ön.

Beszélgetnek. Az ebéd végeztével az elegáns kinézésű úr kéri a számlát.

A k é s ő b b é r k z e t t. A költséget megosztják.

— Én egy palaczk saint-galmieri borral többet ittam, mint ön.

— Mit sem tesz!... nevetséges volna betvenöt centimért külön számlát kérnünk.

— A mint akarja; én majd tehát a kávét ajánlom fel önnek.

— Szívesen el fogadom (z s e b é b e n k u t a t). Ah!... hiszen nálam volt még, mikor beszéltem.

— Mi?

— A tárczám... elvesztettem... kétssz frank volt benne. Fizesse ki kérem helyettem. Ez szíveségét, mit irántam eddig tanusított, tetézni fogja.

(Tableu. A másik úr borzasztó arczfintorítása.)

ugyanaz a finomság, bájj jellemzi most is hangját, játékát egyaránt. A „bim-bam“-áriát több ízben megtapsolták. Enyváry Sarolta jó Szerpolette volt. Tiszta, csengő, iskolázott hangja van, mely alkalmas a koloratur-finomságok feltüntetésére és mely csak a magasban válik kissé színtelenné, míg játéka élénken megragadó. A „tekints ide“-dalt nagy tetszés közt kellett ismételnie. Várady szépen énekelt, kár, hogy a maszkja nem volt megfelelő. — Ugyancsak meg kell rónunk maszkjáért Makót. Az orrtorzítás mániája, melyet többször kellett szapulnunk az eddigi társulatoknál, úgy látszik, itt is felüti fejét, pedig színészeinknél ép azt dicsértük eddigéig, hogy nem az arcz izléstelen eltorzításában keresték a komikumot. Azonfelül Gáspár apónak erre egyáltalán nincs szüksége.

Átalán az első előadások benyomása kedvező s mi hisszük, hogy a társulat közönségünknek sok élvezetes estét fog nyújtani.

Képünkhöz.

Az angol munkások sztrájkoló (munkamegtagadó) szokása ujabban nálunk is terjedőben van. A fővá-

rosban nem egyszer fordulnak elő sztrájkok; de rendszeresen hamar elsimulnak a nagy hullámokat verő habok, — különösen ha a csekély fizetési különbséget kiegyenlítésére hajlandó, a munkások zsarnoki réme — a gyáros. — Képünk sztrájkoló angol munkásokat ábrázol, a mint munkaadójukkal vitában állanak. A kép művészi festmény másolata s a jelenetet erőteljesen érzékíti.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Sipos Soma.

Hirdetmény.

A Fischbein-féle házban Schwarz Ede üzletében, hol a szegedi gőzmalom liszt-főraktára van, Back Bernát fiait szegedi gőzmalomtulajdonos urak részére bármikor és bármennyi buza a legmagasabb árak mellett vásároltatik.

Eladni szándékozók szíveskedjenek ott jelentkezni.

Hirdetések.

INGYEN
és bérmentve küldetik bárhova a
legújabb női-ruhakelmék
nagyválasztéku mintagyűjteménye ármegjegyzéssel
HAMBURGER ADOLF
divatáru raktárából, koronaherceg-utca 10. sz.
BUDAPEST.

Hirdetmény.

„Hurkás“ nevű földbirtok, a városhoz közel, örök áron, kedvező feltételek mellett, szabad kézből eladó.

Ugyszint: takarékpénztári részvények és két éves valódi rizlingbor is kapható

Jancsevics Istvánnál.

Hirdetés.

Alólirottak Szarvason a nagy templom-utczán levő kényelmes berendezésű

lakóháza

f. évi október 1-től kezdve bérbeadandó.

A feltételek személyesen vagy levél útján megtudhatók alólirottánál.

Zlinszki István, Kondoros

Sirkő raktár

nagy váiasztékban
Békés-Csabán.

A szegedi és kecskeméti országos kiállításokon arany és érdem érmekkel kitüntetésben részesült alólírott Sirkő-raktár tulajdonos, ajánlja nagyszámu készletben levő

SIRKŐVEIT

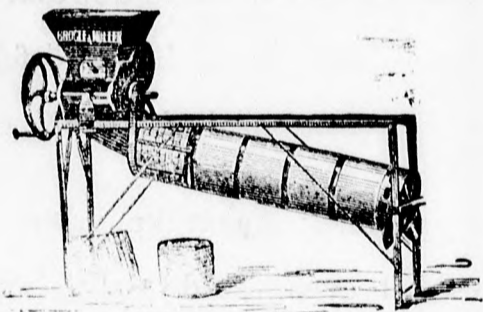
mindennemű márvány, gránit és syenit kövekből, úgyszintén minden e szakhoz tartozó köfaragó munkákat épületekhez a legjutányosabb áron; továbbá a temetőkben álló sirkőveken levő elmosott feliratok, tükör és képrámák újbóli megaranyozását szintén igen jutányos áron.

Sirkővek megrendelése eszközölhető a vidéken ügynökeim által is, elírt szabott áron. Gyulán: Sal József asztalos, Békésen: Végh Mihály könyvkereskedő; M-Berényben: Lusztig Salamon kereskedő és Abelovszky Pál asztalos; Gyomán: Diószeghi Balázs asztalos; Endrődön: Richtmán Mór ízr. lelkész; M. Turon: Kozák Lajos asztalos; Szarvason: Rossmann Farkas fényképész; Orosházán: Subkégel István asztalos uraknál.

Rosenbaum I.,

sirkő raktár-tulajdonos.

Minden kiállításon az első érdem-éremmel kitüntetve.

Brogle J. és Müller

gép-
és rosta-lemez gyára
Budapesten,

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat,
Szelelő rostákat,
Szitákat és rostákat, cséplőgépek számára.

50-28

CLAYTON ÉS SHUTTLEWORTH

gazdasági gépgyárosok

RAKTÁR: EUDAFEST, VÁCZI KÖRÜT,

ajánlják valamennyi eddig létezett világtárlaton első jutalomdíjat nyert

gőzmozdonyokat, fa-, szén- és szalma-tüzelésre berendezve,

gőzcséplőgépeiket, biztosító (dobvéd) berendezéssel, továbbá

1-6 lovas járgány-cséplőgépeit, tisztító és zsákoló szerkezettel,

gabonaszitáló-rostákat, boronákat, szénagyűjtőket, fűkaszáló- és gabonaratató-gépeket, egy vasu egy, mint a

híres szabadalmazott három vasu ekeket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeiket a legjutányosabb áron

és képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.